

blikkenslageren i stedet indgår aftale med forbrugeren om en helt ny vaskemaskine, vil forbrugeren kunne anvende fortrydelsesretten på købet af vaskemaskinen, jf. lovforslagets bemærkninger til § 5, stk. 3.

Ad forslaget til § 5, stk. 3, nr. 4:

Som nævnt i lovforslagets bemærkninger til § 5, stk. 3, nr. 4 og 5, er undtagelsen i nr. 4 omfattet af den videre undtagelse i den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 3.

Som et tænkt eksempel på et tilfælde, der vil være omfattet af undtagelsen i forslaget til § 5, stk. 3, nr. 4, kan nævnes en forbrugers køb af fisk fra en fiskehandler, der med sit varesortiment i en varebil standser ved forbrugeren bopæl en bestemt dag hver uge. Forbrugeren kan ikke fortryde dette køb.

Ad forslaget til § 5, stk. 3, nr. 5:

Bestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 3, nr. 5, svarer til den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 3, men forslagens § 5, stk. 3, nr. 5, er i modsætning til den gældende bestemmelse begrænset til køb, hvor købesummen ikke overstiger 400 kr., jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.6. og 3.7. Som følge af, at de varetyper – typisk husflidsprodukter og aviser – der kan sælges ved omførsel, ikke har stor værdi, får denne 400 kr.'s begrænsning ingen betydning i praksis.

Ad forslaget til § 5, stk. 3, nr. 6, 7 og 8:

Som nævnt i lovforslagets bemærkninger til § 5, stk. 3, nr. 6, 7 og 8, er undtagelserne i overensstemmelse med gældende ret.

Ad forslaget til § 5, stk. 3, nr. 9, 10 og 11:

Som nævnt i lovforslagets bemærkninger til bestemmelserne i § 5, stk. 3, nr. 9, 10 og 11, svarer de til den gældende lovs § 5, stk. 3, nr. 4, 5 og 6.

De foreslåede undtagelser gælder, i modsætning til de gældende bestemmelser, dog ikke hvis aftalen om købet er indgået under en udflugt til torvet m.v. arrangeret af den erhvervsdrivende, jf. forslaget til § 5, stk. 4, og jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.6.

Spørgsmål 2:

Ministerens kommentarer udbedes til vedlagte artikler fra Jyllands-Posten fra den 2. og

22. oktober 1987, herunder ønskes det navnlig oplyst, om fortrydelsesretten i realiteten kan sættes ud af kraft ved at vente 8 dage med at fremsende varer, der er solgt ved en salgsdemonstration. I givet fald bedes ministeren oplyse, hvorledes loven kan ændres, så fortrydelsesretten bevares.

Svar:

Det fremgår af artiklerne, at det fra forbrugerside har været kritiseret, at lovforslaget ikke indeholder en regel om, at tidspunktet for fortrydelsesretten i alle tilfælde skal regnes fra modtagelsen af den købte vare.

Baggrunden for denne kritik synes især at være de særlige busindkøbture, hvori der indgår salgsdemonstrationer af varer, som først fremsendes til forbrugeren efter udløbet af perioden for fortrydelsesretten.

Efter § 6, stk. 1 og 2, i lov om visse forbrugeraftaler regnes fristen fra mødedatoen, hvis forbrugeren har haft lejlighed til at undersøge den købte vare eller en vare af tilsvarende art. Er dette ikke tilfældet, regnes fristen først fra den dag, hvor forbrugeren har fået varen leveret. Udformningen af denne bestemmelse blev diskuteret i forbindelse med lovforslagets behandling. Det anføres således i bemærkningerne (Folketingstidende 1976–77. Tillæg A, 1. samling sp. 2904–05), at der for forbrugerne ville være væsentlige fordele forbundet med en regel om, at fristen altid regnes fra dagen for overgivelsen af varen til køberen. Heroverfor anføres det videre, at:

»væsentlige hensyn til sælgeren taler imidlertid imod en generel regel om, at fristen først regnes fra overgivelsen af varen. En sådan regel ville være udtryk for, at sælgeren altid er forpligtet til at levere varen på prøve. Dette ville bl.a. kunne medføre en væsentlig belastning for sælgeren på grund af omkostningerne og besværet ved forsendelse og tilbagetagelse, ny emballering m.v.

Efter en afvejning af disse modstående interesser foreslås som den almindelige regel (stk. 1 og stk. 2, 2. pkt.) en kompromisløsning, hvorefter fristen regnes fra dagen for mødet, såfremt køberen senest samtidig med dette har haft lejlighed til at undersøge det købte eller en vare af samme art, medens den, såfremt dette ikke er tilfældet, regnes fra den dag, hvor køberen har fået varen eller det første parti heraf i hænde.